

شیمی کانی‌ها و دما- فشار سنجی توده‌ی نفوذی اینچه، (شرق هریس، آذربایجان شرقی)

قادر حسین‌زاده^{*}، منیر مجرد^۱، محسن مؤید^۱، نصیر عامل^۱

۱- گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

۲- گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه

(دریافت مقاله: ۹۰/۷/۲۴، نسخه نهایی: ۹۰/۹/۲۶)

چکیده: توده‌ی گرانیت‌وئیدی اینچه در شرق هریس (استان آذربایجان شرقی) واقع شده و به درون سنگ‌های آتش‌فشنایی و آذرآواری اوسن تزریق شده است. این توده دارای طیف ترکیبی دیوریت، کوارتزدیوریت تا مونزونیت بوده و ترکیب شیمیایی کانی‌های اصلی آن نظری فلدسپارها، آمفیبیول و کلینوپیروکسن به منظور منظور دما- فشار‌سنجی آن با ریزپردازندگی (EPMA) آنالیز شد. پلازیوکلاز اغلب دارای ترکیب آندزینی تا بیتونیتی و گاهی آلبیتی است. کلینوپیروکسن اغلب دارای ترکیب دیوپسید تا انسنتاتیت بوده و آمفیبیول دارای ترکیب ادنیتی تا ترمولیتی، هورنبلند چرم‌ماکی، چرم‌ماکیت و اکتینولیت است. فشار‌سنجی این توده بر اساس Al^(t) در شبکه‌ی آمفیبیول و نیز فشار‌سنجی کلینوپیروکسن - پلازیوکلاز - کوارتز به ترتیب فشارهای معادل 1 ± 7 و 9 ± 10 کیلوبار در عمق تبلور این توده پیشنهاد می‌کنند. دما‌سنجی با استفاده از واکنش پیوسته بین پلازیوکلاز و آمفیبیول دمای 40 ± 1000 درجه‌ی سانتیگراد و دما‌سنجی دوفلدسپاری دمای تبلور آن را $800-1000$ درجه‌ی سانتیگراد نشان می‌دهند. دما- فشار‌سنجی بر مبنای اکسیدهای Al و Ti در آمفیبیول نیز دمای برابر 900 درجه‌ی سانتیگراد در فشار حدود 6 تا 7 کیلوبار را برای عمق تبلور آمفیبیول نشان می‌دهند.

واژه‌های کلیدی: اینچه، هریس، دما- فشار‌سنجی، ریزپردازندگی الکترونی، گرانیت‌وئید.

قرارداده و به توصیف سنگ‌شناسی توده‌های سنگی موجود پرداخته است. در این مقاله سعی شد تا بر اساس تجزیه ریزپردازشی روی توده‌ی نفوذی اینچه، برای نخستین بار این توده از جنبه‌های ژئوشیمیایی، دما- فشار‌سنجی و شیمی کانی به تفصیل مورد بررسی قرار گیرد.

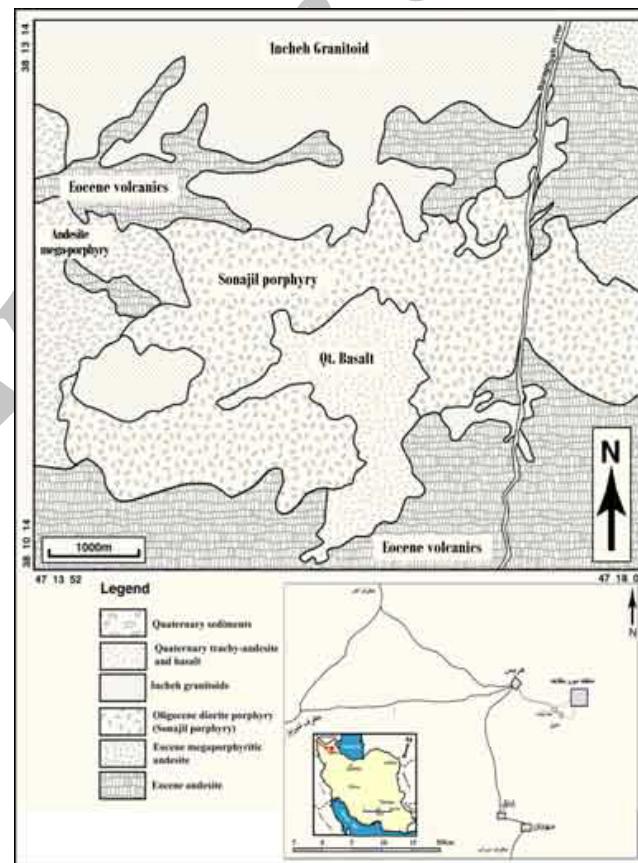
روش بررسی

تعداد 40 مقطع نازک از سنگ‌های آذرین اینچه و سنگ‌های همراه، مورد بررسی سنگنگاری قرار گرفت. ترکیب شیمیایی کانی‌های آمفیبیول، کلینوپیروکسن و پلازیوکلاز نمونه‌های سالم

مقدمه

گستره‌ی مورد بررسی در فاصله‌ی 17 کیلومتری شرق شهر هریس در استان آذربایجان شرقی قرار گرفته است. در این منطقه، از سال ۱۳۸۰ بررسی‌های مختلف زمین‌شناسی و ژئوشیمی و نیز فعالیت‌های گستردگی پی‌جويی به منظور دستیابی به ذخایر مس پورفیری به روش پی‌جويی‌های مشتمل بر اکتشافات ژئوشیمیایی، ژئوفیزیکی و حفاری گمانه‌های پی-جویی از سوی شرکت ملی صنایع مس ایران صورت گرفته است. حسین‌زاده [۱] در رساله‌ی دکتری خود جنبه‌های مختلف زمین‌شناسی اقتصادی این کاسار را مورد بررسی

پیروکسن							
G16							
۶	۵	۴	۳	۲	۱		
۵۳۱۰.۹	۵۳۱۳.۹	۵۳۲۳.۲	۵۳۳۵.۴	۵۳۲۷	۵۳۳۴		SiO_2
۰.۲۱	۰.۲۹	۰.۲۸	۰.۲۱	۰.۲۲	۰.۲۸		TiO_2
۱.۲۲	۰.۸۸	۱.۰۰	۰.۸۱	۱.۰۳	۱.۲۴		Al_2O_3
۰.۱۰	۰.۱۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰		Cr_2O_3
۱.۲۸	۰.۵۷	۱.۲۰	۰.۶۲	۱.۹۱	۰.۰۰		Fe_2O_3
۶.۸۵	۶.۸۱	۵.۹۸	۷.۲۶	۵.۹۵	۷.۸۸		FeO
۰.۶۶	۰.۵۴	۰.۶۵	۰.۶۰	۰.۶۱	۰.۶۶		MnO
۱۵.۱۲	۱۵.۰۰	۱۴.۹۰	۱۴.۹۲	۱۵.۴۴	۱۴.۸۰		MgO
۲۱.۱۳	۲۱.۷۶	۲۱.۶۵	۲۱.۳۳	۲۱.۲۴	۲۱.۱۵		CaO
۰.۴۸	۰.۴۶	۰.۶۶	۰.۵۰	۰.۵۶	۰.۰۰		Na_2O
۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۳	۰.۰۰		K_2O
۱۰۰.۲۴	۹۹.۷۰	۹۹.۶۲	۹۹.۸۹	۱۰۰.۳۶	۹۹.۴۵	۱۰۱.۷۳	Total
کاتیون‌ها بر اساس ۶ اکسیژن محاسبه شده‌اند							
۱.۹۶۲	۱.۹۸۱	۱.۹۷۸	۱.۹۸۶	۱.۹۶۳	۱.۹۸۴		Si
۰.۰۰۹	۰.۰۰۸	۰.۰۰۷	۰.۰۰۶	۰.۰۰۹	۰.۰۰۸		Ti
۰.۰۵۸	۰.۰۴۹	۰.۰۴۴	۰.۰۳۵	۰.۰۴۵	۰.۰۵۹		Al
۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰		Cr
۰.۰۳۶	۰.۰۱۶	۰.۰۳۳	۰.۰۱۷	۰.۰۵۳	۰.۰۰		Fe^{3+}
۰.۲۱۲	۰.۲۱۱	۰.۱۸۶	۰.۲۸	۰.۱۸۳	۰.۲۴۵		Fe^{2+}
۰.۰۲۱	۰.۰۱۷	۰.۰۲۰	۰.۰۱۹	۰.۰۱۹	۰.۰۲۱		Mn
۰.۸۳۳	۰.۸۳۰	۰.۸۲۴	۰.۸۲۵	۰.۸۴۸	۰.۸۲۷		Mg
۰.۸۳۷	۰.۸۶۵	۰.۸۶۱	۰.۸۴۸	۰.۸۳۹	۰.۸۴۳		Ca
۰.۰۲۴	۰.۰۲۳	۰.۰۴۷	۰.۰۳۶	۰.۰۴۰	۰.۰۰		Na
۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰۱	۰.۰۰		K
۴.۰۰	۴.۰۰	۴.۰۰	۴.۰۰	۴.۰۰	۴.۹۸		Total

شکل ۱ نقشه‌ی ساده شده توزیع واحدهای سنگی منطقه‌ی مورد بررسی.

($500\text{ }\mu\text{m}$) در برخی از نمونه‌ها حضور دارد و گاهی به کانی-های رشته‌ای مانند آنوفیلیت تبدیل شده است. کلسیت ($5\text{--}10\%$) بیشتر حاصل دگرسانی پلازیوکلازها و کانی‌های آهن-منیزیم‌دار بوده (شکل ۲ الف) و به صورت شبیریخت کانی‌های اولیه، پرکننده فضاهای خالی و نیز همراه با مقادیر زیادی کانی‌های کدر، کلریت، اپیدوت و اورالیت دیده می‌شود. اپیدوت ($3\text{--}5\%$) به صورت ریزدانه تا متوسط حاصل دگرسانی پلازیوکلازها (شکل ۲ ت) و کانی‌های آهن-منیزیم‌دار همراه با کانی‌های ثانویه دیگر دیده می‌شود. تورمالین ($5\text{--}15\%$) بیشتر به صورت پولک‌های ریز و پراکنده و نیز به صورت اسفلولیتی و شعاعی دیده می‌شود. این کانی یا در زمینه‌ی سنگ و یا بصورت لکه‌های درون درشت بلورهای پلازیوکلاز حضور داشته و به نظر می‌رسد که از دگرسانی پلازیوکلازها حاصل شده باشد. تجزیه XRD این سنگ‌ها [۱] نشان می‌دهد که تورمالین‌ها از نوع دراویت (سدیم و منیزیم‌دار) هستند. آپاتیت به شکل تیغه‌ای نسبتاً بلند و نازک بیشتر به صورت نفوذی درون درشت بلورهای پلازیوکلاز یا در زمینه‌ی ریزدانه سنگ و زیرکن به مقدار فراوان در متن سنگ یا در درون درشت بلورها حضور دارد.

بنابراین از نظر کانی‌شناختی، نمونه‌های توده‌ی اینچه دارای ترکیب دیوریت تا کوارتزدیوریتی بوده ولی در رده‌بندی شیمیائی در نمودار ($\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O} - \text{SiO}_2$ -TAS) [۵] (شکل ۳) بخش بزرگ نمونه‌ها در گستره‌ی کوارتزدیوریت (گرانودیوریت)، سینودیوریت و دیوریت و تعداد محدودی از آنها در گستره‌ی گابرو، و در نمودار ($\text{Zr}/\text{TiO}_2 \times 0.0001 \times \text{Nb}/\text{Y}$) [۶] (شکل ۴) نیز تعداد زیادی از نمونه‌ها در گستره‌ی دیوریت و سینودیوریت و اندکی از آنها در گستره‌ی گابروئی قرار می‌گیرند [۱].

شیمی کانی‌ها

پلازیوکلاز: ترکیب این کانی در سنگ‌های تجزیه شده‌ی ریزپردازشی، اغلب از نوع حدواسط (آنزین) تا بیتونیت است (در نمونه‌های T_8 , T_{44} , T_{69} و T_{119}). فقط در نمونه T_{99} این کانی آلبیتی بوده و در نمونه T_8 آلکالی فلدسپار پتاوسی-قلیایی نیز موجود است (جدول ۱). در برخی از سنگ‌ها (مانند نمونه‌ی G_{16}) ترکیب پلازیوکلاز حدواسط (آنزین) است.

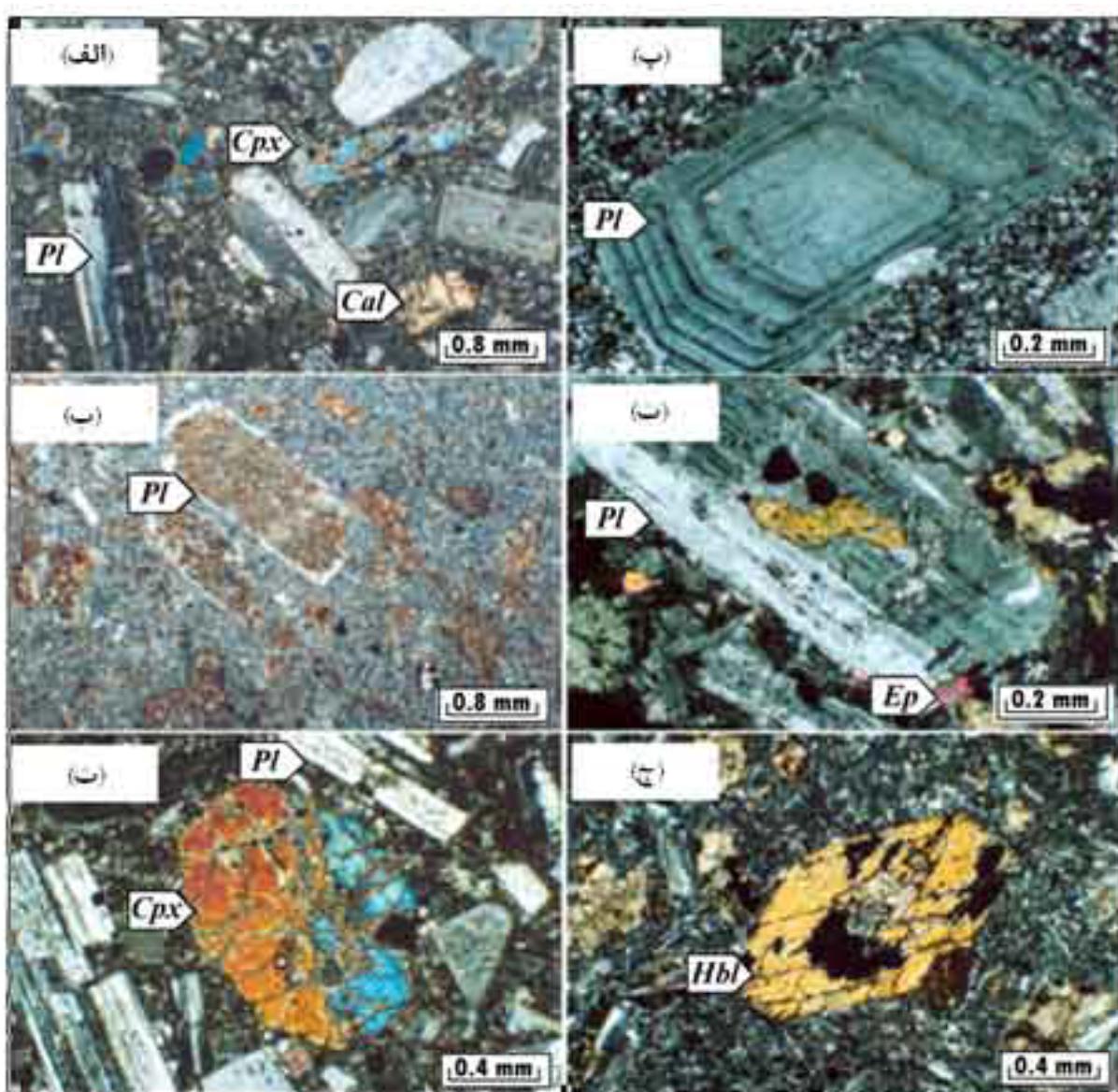
سنگنگاری

در نمونه‌های دستی، این سنگ‌ها به رنگ خاکستری تا قهوه‌ای روشن با بافت دانه‌ای بوده و بلورهای نسبتاً درشت پلازیوکلاز در آنها به چشم می‌خورد. کانی‌های اصلی توده‌ی نفوذی شامل پلازیوکلاز، پیروکسن و هورنبلند بوده و بافت‌های غالب در این سنگ‌ها شامل پورفیری با خمیره‌ی ریز تا درشت بلور (شکل ۲ الف)، دانه‌ای (شکل ۲ ت)، افیتیک و تراکیتوئیدی هستند. درشت بلورهای موجود در این سنگ‌ها بیشتر پلازیوکلاز (شکل ۲ الف، ۲ ب و ۲ پ) و گاهی از پیروکسن (شکل ۲ ث)، هورنبلند (شکل ۲ ج) و بیوتیت تشکیل شده‌اند.

پلازیوکلاز ($70\text{--}50\%$) نیز به صورت درشت بلورهای شکل‌دار تا نیمه شکل‌دار با ماکل پریکلین و آلبیتی (کوچکتر از ۷ میلیمتر) با منطقه‌بندی نوسانی و هم‌مرکز (شکل ۲ ب) و نیز به صورت ریزدانه و ریزبلوری در زمینه‌ی سنگ حضور دارد. در بیشتر بلورهای پلازیوکلاز بافت غربالی به چشم می‌خورد. این کانی‌ها به صورت بخشی به کانی‌های ثانویه از قبیل کلسیت (شکل ۲ الف)، سریسیت، اپیدوت (شکل ۲ ت)، کلریت، کوارتز و کانی‌های رسی (شکل ۲ پ) دگرسان شده و اغلب حاوی نفوذی‌هایی از آپاتیت، زیرکن و پیروکسن دیده می‌شوند. کلینوپیروکسن ($20\text{--}2\%$) به صورت شکل‌دار تا نیمه‌شکل‌دار ($2\text{--}2\text{ mm}$) به شدت به کلریت، کلسیت، کانی‌های کدر، اکتینولیت و به مقدار کمتر به هورنبلند، اورالیت و اپیدوت دگرسان شده است (شکل ۲ ث). آمفیبول ($20\text{--}2\%$) به صورت بلورهای متوسط (3 mm) شکل‌دار تا نیمه شکل‌دار حضور داشته (شکل ۲ ج) و بیشتر به کانی‌های ثانویه‌ای مانند کلسیت، کلریت، کوارتز و پرهنیت و به ندرت بیوتیت دگرسان شده است. بیوتیت ($15\text{--}1\%$) به صورت صفحات ریز تا متوسط (2 mm) حضور داشته و در بیشتر موارد به صورت بخشی به کلریت (پنین) و اکسید آهن (هماتیت و گوتیت) تبدیل شده است. فلدسپار قلیایی ($15\text{--}1\%$) بیشتر از نوع اورتوکلاز، در زمینه ریز دانه‌ی سنگ و گاهی به صورت درشت‌دانه حضور داشته و به صورت بخشی به سریسیت دگرسان شده است. کوارتز ($15\text{--}1\%$) به صورت اولیه و ثانویه در چند نمونه دیده شد که به صورت ریزدانه‌ی بین بلوری در متن سنگ یا رگچه‌ای دیده می‌شود. الیوین ($5\text{--}1\%$) به مقدار اندک و در اندازه‌های ریز

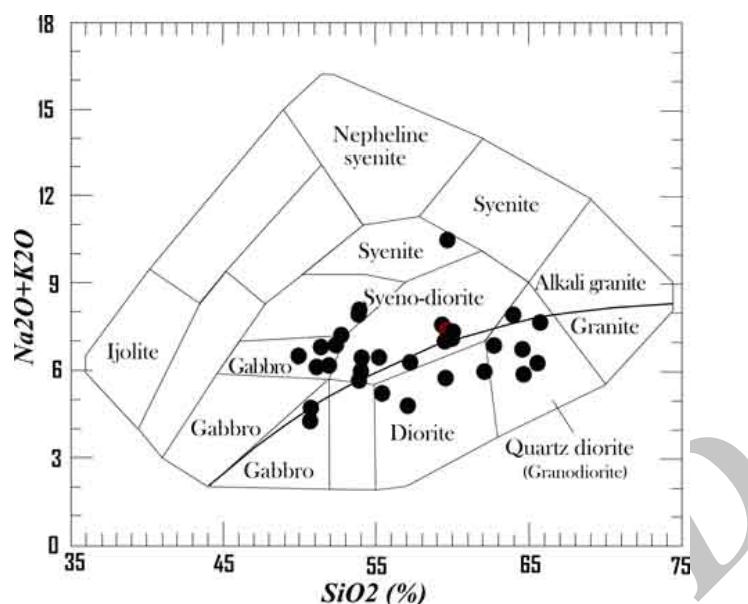
گیری قرار می‌گیرد. با توجه به اینکه در این کانی‌ها $\text{Na} < \text{Al}$ است، باید آنها را جزء پیروکسن‌های کلسیک رده‌بندی کرد و مقدار Fe^{3+} در جایگاه چاروجه‌ی آن صفر در نظر گرفته می‌شود. با افزایش مقدار $\text{Al}_{(\text{IV})}$ در ساختار کانی، فعالیت کلسیم چرماک اضافه می‌شود (جدول ۱) که خود تابعی از فزونی فشار هنگام تبلور کانی است.

کلینوپیروکسن: فرمول ساختاری کلینوپیروکسن‌ها بر اساس ۶ اکسیژن و ۴ کاتیون محاسبه شد. برای برآورد آهن سه ظرفیتی از فرض $\text{Fe}^{3+} = \text{Na}-\text{Al} - \text{Cr}$ استفاده شد [۷]. ترکیب شیمیائی این کانی در ذوزنقه پیروکسن‌ها در نمونه‌ی T_8 از دیوپسید تا انسستاتیت و در نمونه‌های T_{119} و G_{16} تنها از صفر و یا در حد چند هزارم است (شکل ۵). مقدار کاتیونی Cr در این کانی دیوپسید غنی است (شکل ۵). مقدار کاتیونی Cr در این کانی صفر و یا در حد چند هزارم است که در گستره‌ی خطای اندازه-

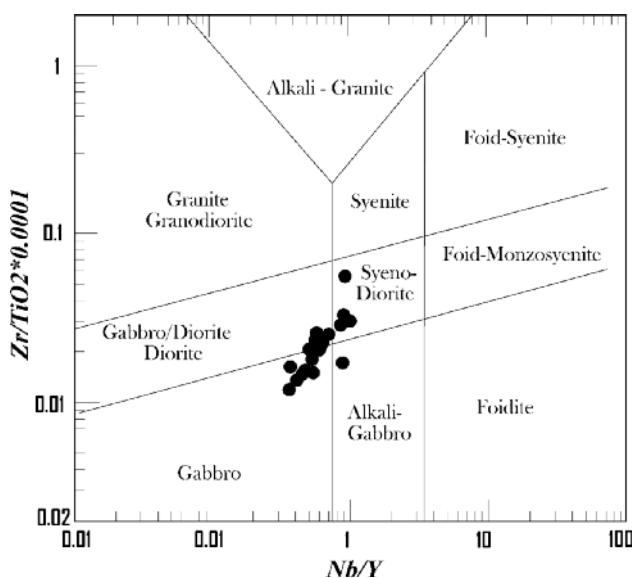
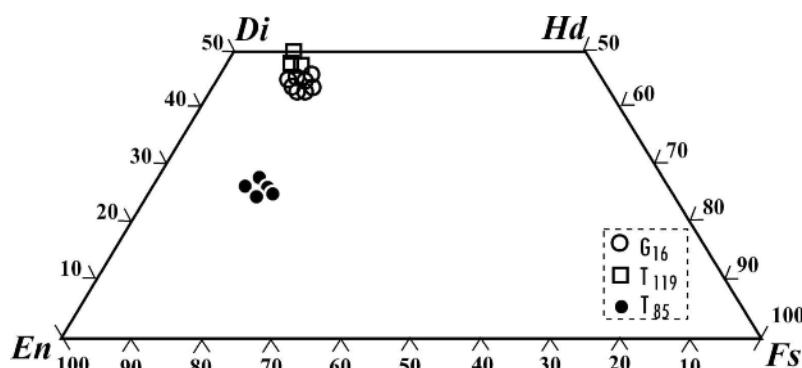

شکل ۲ تصاویر میکروسکوپی از توده نفوذی.

الف- بافت پورفیری در توده‌ی اینچه (XPL)، ب- منطقه‌بندی نوسانی در پلازیوکلار (XPL)، پ- تجزیه پلازیوکلاز به کانی‌های رسی (XPL)، ت- تبدیل پلازیوکلار به اپیدوت و دیگر کانی‌های ثانویه (XPL)، ث- درشت‌بلور کلینوپیروکسن (XPL)، ج- درشت‌بلور شکل‌دار هورنبلند (XPL).

شکل ۳ موقعیت نمونه‌ها در نمودار TAS [۵].

شکل ۴ موقعیت نمونه‌ها در نمودار [۶] Nb/Y-Zr/TiO₂*0.0001.

شکل ۵ ترکیب شیمیائی کلینوپیروکسن‌ها در ذوزنقه Wo-Jd-Hy-Di-Hd-En-Fs [۶]. کلینوپیروکسن‌های آنالیز شده از عضو انتهای دیوپسید تا حدواسط دیوپسید - انستاتیت و هیپرسن - ولاستونیت قرار می‌گیرند.

پائین متبلور شده‌اند (شکل ۷).

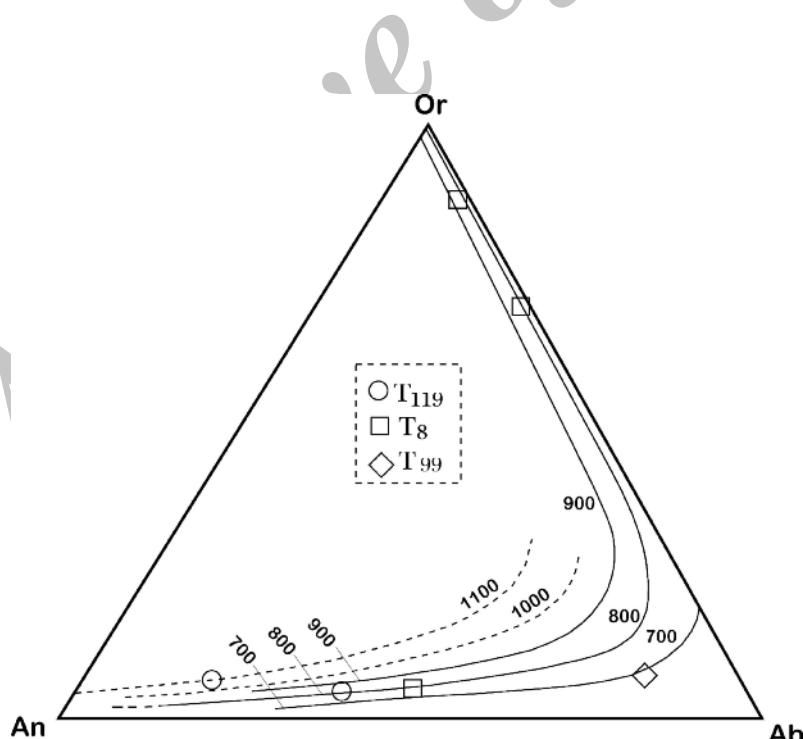
دما - فشارسنجدی

به منظور برآورد شرایط دما و فشار تبلور سنگ‌های آذرین اینچه از روش‌های متعدد تبدال کاتیونی بهره گیری شده است. ترکیب شیمیائی کانی آمفیبول به طور گسترده برای تعیین فشار سنگ‌های آذرین و دگرگونی به کار می‌رود. با استفاده از مقدار کاتیونی آلومینیوم کل موجود در ساختار آمفیبول از درجه‌بندی‌های مختلف [۹-۱۱] فشار 7 ± 1 کیلوبار برای این سنگ‌ها برآورد شده است (جدول ۲).

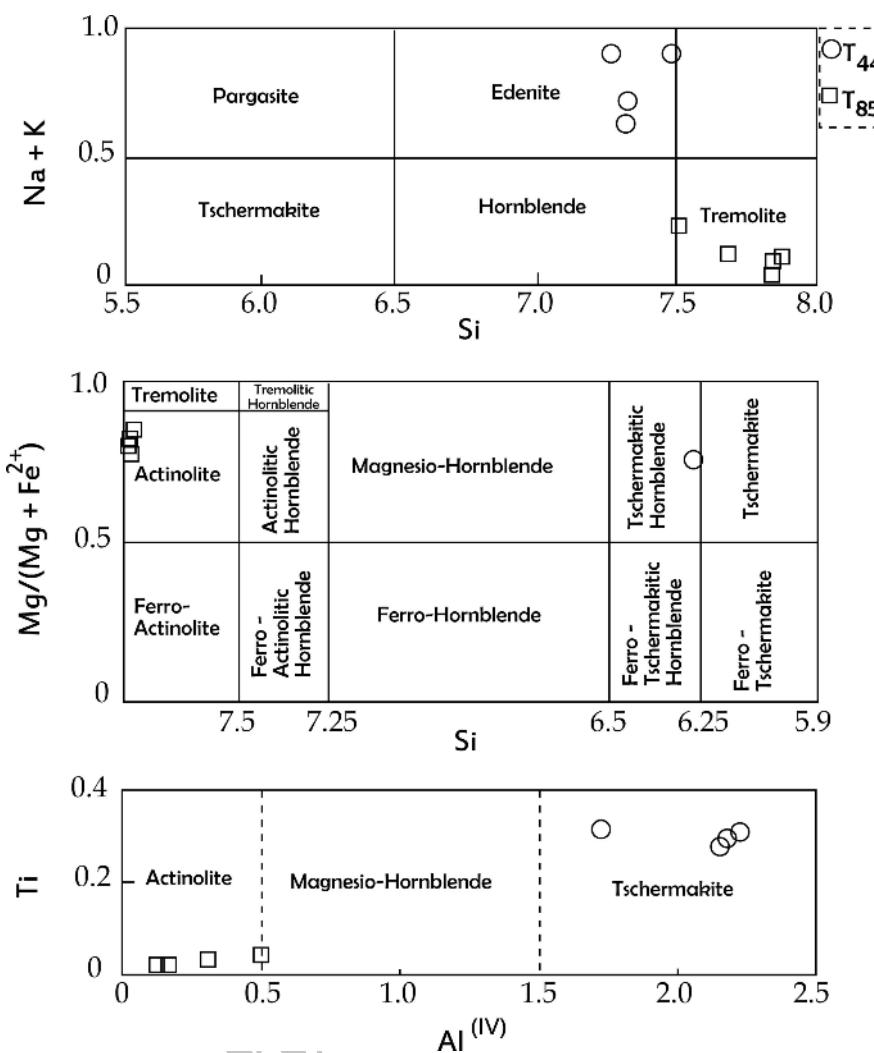
با بهره‌گیری از فشارسنجدی کلینوپیروکسن - پلاژیوکلاز - کوارتز [۱۲] فشاری معادل $9-10$ کیلوبار در دمای فرضی 1000 درجه‌ی سانتیگراد برای این سنگ‌ها به دست آمد.

برای اندازه‌گیری دمای تبلور نمونه‌های مورد بررسی، از واکنش پیوسته بین پلاژیوکلاز و آمفیبول [۱۳] استفاده شد. با استفاده از جانشینی ادنیت - ریشتربیت در آمفیبول‌ها در حضور آلیت، دمای معادل 1000 ± 40 درجه‌ی سانتیگراد در فشار فرضی 7 کیلوبار بدست آمد (جدول ۲).

آمفیبول: نتایج آنالیز آمفیبول در نمونه‌های معرف در جدول (۱) آمده‌اند. کاتیون‌های این کانی بر اساس 23 اکسیژن محاسبه شده است. مقدار Fe^{3+} از روش [۷] تعیین شده است. برای این کانی با سه نمودار از لیک و همکاران [۸] اسامی زیر بدست آمده‌اند (شکل ۶): در نمودار مجموع کاتیونی قلیایی نسبت به سیلیسیوم برای نمونه T_{44} ادنیت و برای T_{85} نام ترمولیت، در نمودار نسبت کاتیونی منیزیم به آهن نسبت به سیلیسیوم برای T_{44} نام هورنبلند چرمکی و برای نمونه T_{85} نام اکتینولیت و با نمودار تیتانیوم نسبت به آلومینیوم جایگاه چاروجهی برای نمونه T_{44} نام چرمکیت و برای نمونه T_{85} نام اکتینولیت تعیین شده‌اند. در نمودار بردارهای جانشینی ادنیتی، پارگازیتی و هورنبلندی بر اساس مقادیر کاتیونی مجموع قلیا نسبت به آلومینیوم چاروجهی نمونه‌های آمفیبول T_{44} جانشینی قابل توجهی از این دو فاکتور در راستای بردارهای هورنبلند - پارگازیتی نشان می‌دهند در حالیکه نمونه T_{85} جانشینی اندکی از این کاتیون‌ها دارد. با در نظر گرفتن پیروی این جانشینی‌ها از فشار، معلوم می‌شود که آمفیبول‌های نمونه T_{44} در فشار بالا و نمونه T_{85} در فشار

شکل ۶ آمفیبول‌های آنالیز شده در نمودار $(\text{Na} + \text{K}) - \text{Si} - \text{Mg}/(\text{Mg} + \text{Fe})$ [۹] از نوع ادنیت و ترمولیت‌اند. این کانی‌ها با در نظر گرفتن نسبت کاتیونی $\text{Al}/(\text{Al} + \text{Si})$ در گستره‌های هورنبلند چرمکیتی و اکتینولیت قرار گرفته‌اند. ترکیب شیمیائی آمفیبول‌ها در نمودار مقادیر کاتیونی $\text{Ti}/(\text{Ti} + \text{Mn})$ نسبت به $\text{Mn}/(\text{Mn} + \text{Fe})$ در نمودار هورنبلند چرمکیتی و اکتینولیت مشخص می‌شوند. این نمودار بر پایه میزان $\text{Al}/(\text{Al} + \text{Si})$ جایگاه چهاروجهی سایت [۹] نیز از نوع چرمکیت و اکتینولیت مشخص می‌شوند. این نمودار بر پایه میزان $\text{Al}/(\text{Al} + \text{Si})$ جایگاه چهارجهه، کانی‌های چرمکیت، منیزیو-هورنبلند و اکتینولیت را از هم جدا می‌کند. به طور کلی نمونه T_{44} از نوع چرمکیت و نمونه T_{85} از نوع اکتینولیت - ترمولیت هستند.

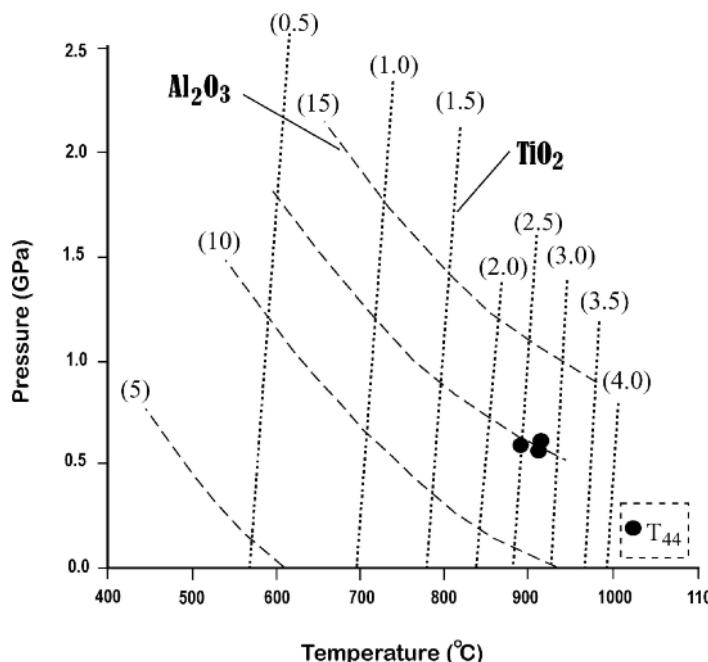
شکل ۷ دمای به تعادل رسیدن دو فلدسپار در نمونه‌های مختلف تجزیه شده از سنگ‌های آذرین مسطقه‌ی اینچه با استفاده از دماسنگی ترسیمی ۷۰۰ تا ۱۰۰۰ درجه‌ی سانتیگراد ارزیابی می‌شود.

جدول ۲ نتایج محاسبه‌ی دما و فشار در نمونه‌های مورد بررسی.

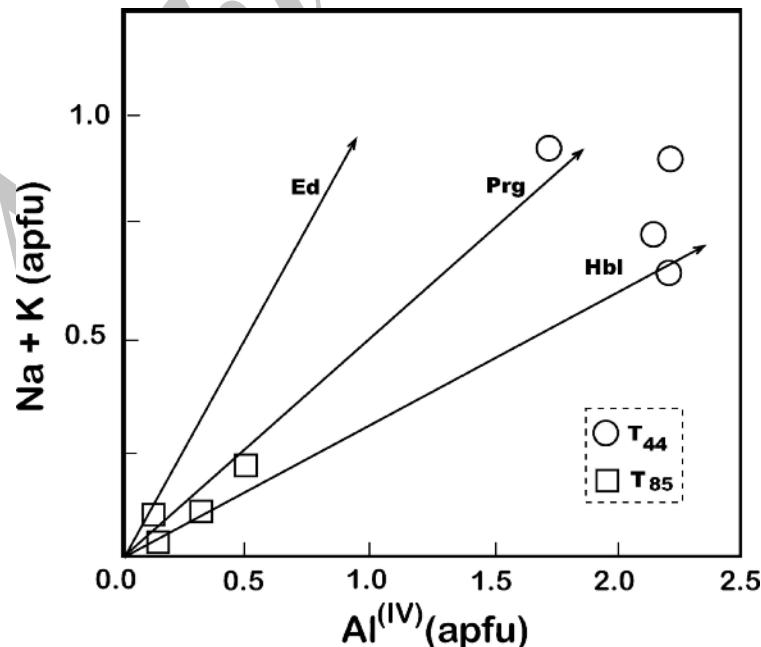
فشارسنگی کلینوبیروکسین- پلازبوکلاز-کوارتز	دماسنگی دوفلدسپاری	دماسنگی آمفیبول- پلازبوکلاز	دما-فشارسنگی $\text{Al}_2\text{O}_3\text{-TiO}_2$ آمفیبول	فشارسنگی آلومینیوم در آمفیبول	شماره نمونه
[12]	[14]	[13]	[15]	[10]	مرجع مورد استفاده
---	—	$T = 1000^\circ\text{C}$ $\text{In } P = 7 \text{ kbar}$ $N = 4$	$P = 6\text{-}7 \text{ kbar}$ $T = 900^\circ\text{C}$ $N = 3$	$P = 7 \text{ kbar}$ $N = 4$	T_{44}
$P = 9\text{-}10 \text{ kbar}$ $\text{In } T = 1000^\circ\text{C}$ $N = 6$	$T = 900\text{-}1000^\circ\text{C}$ $N = 2$	---	---	—	T_{II9}
---	$T = 800^\circ\text{C}$ $N = 3$	---	---	—	T_8
---	$T = 700^\circ\text{C}$ $N = 1$	---	---	—	T_{99}
$P = 9.5 \text{ kbar}$ $\text{In } T = 1000^\circ\text{C}$ $N = 6$	—	—	—	—	G_{I6}

روش دما- فشارسنجی بر مبنای اکسیدهای آلمینیوم و تیتانیوم در آمفیبول [۱۵] برای سنگ‌های اینچه بکار رفت. بر این اساس دمای برابر ۹۰۰ درجه‌ی سانتیگراد در فشار حدود ۶-۷ کیلوبار نتیجه شده است (شکل ۹).

برای تعیین دمای تبلور توده اینچه از روش دوفلدسپاری [۱۴] استفاده شد. با بهره‌گیری از این دماسنجی ترسیمی، دمای بین ۸۰۰-۱۰۰۰ درجه‌ی سانتیگراد برای رسیدن به تعادل بین آلبیت و آنورتیت در سنگ‌های مورد بحث برآورد شده است (شکل ۸).

شکل ۸ نمودار بردارهای جانشینی ادنیتی، پارگازیتی، هورنبلنندی بر اساس مقادیر کاتیونی مجموع قلیایی نسبت به آلمینیوم جایگاه چهاروجبه.

شکل ۹ دما- فشارسنجی بر اساس اکسیدهای آلمینیوم و تیتانیوم موجود در تک کانی آمفیبول [۱۵]. دمای حدود ۹۰۰ درجه‌ی سانتیگراد در فشار معادل ۶ کیلوبار برای تبلور آمفیبول‌های چرماتیتی سنگ‌های آنالیز شده ارزیابی می‌شود. نمونه‌های اکتینولیتی به دلیل تبلور در فشارهای بسیار کم در این نمودار قابل بررسی نیست.

نداشته باشد.

مراجع

- [۱] حسین‌زاده قادر، "مطالعات زمین‌شناسی، ژئوشیمی، سیالات درگیر، کانی‌سازی، دگرسانی و ژنر کانسار مس پورفیری سوناجیل - شرق هریس، آذربایجان شرقی، رساله دکتری زمین‌شناسی اقتصادی، دانشگاه تبریز (۱۳۸۷).
- [۲] نبوی محمد حسن، "دبیاچه‌ای بر زمین‌شناسی ایران". انتشارات سازمان زمین‌شناسی کشور (۱۳۵۵).
- [۳] Stoklin J., "Structural correlation of the Alpine ranges between Iran and central Asia: Memoir Hors serie de la Societe Geologique de France", No. 8, (1977) P.333-335.
- [۴] مؤید محسن، "بررسی‌های پترولوزیکی نوار ولکانوپلتوتونیک ترشیر البرز غربی - آذربایجان با نگرشی ویژه بر منطقه هشجین"، رساله دکتری زمین‌شناسی گرایش پترولوزی، دانشگاه شهید بهشتی، (۱۳۸۰)، ۳۲۸ صفحه.
- [۵] Cox K. G., Bell J. D., Pakhurst R. J., "The interpretation of igneous rocks", London, Allen and Unwin, (1979), 450p.
- [۶] Winchester J. A., Floyd P. A., "Geochemical discrimination of different magma series and their differentiation products using immobile elements", Chemical Geology, 16, (1977). 325-343.
- [۷] Cawthon R., Collerson K.D., "The recalculation of pyroxene end-member parameters and the estimation of ferrous and ferric iron content from electron microprobe analysis", American Mineralogist (1974) 59: 1203-1208.
- [۸] Leake B.E., Woollny A.R., Arps C.E.S., Birch W.D., Gilbert M.C., Grice J.D., Hawthorne F.C., Kato A., Kisch H.J., Krivovichev V.G., Linthout K., Laird J., Mandarino J.A., Maresch W.V., Nickel E.H., Rock N.M.S., Schumacher J.C., Smith D.C., Stephenson N.C.N., Ungaretti L., Whittaker E.J.W., Youzhi G., "Nomenclature of amphiboles: Report of the Subcommittee on Amphiboles of the International Mineralogical Association", Commission on New Minerals and Mineral Names. American Mineralogist (1997) 82: 1019-1037.

برداشت

از بررسی‌های به عمل آمده روی توده‌ی گرانیت‌وئیدی اینچه می‌توان به این نتایج رسید:

- ۱- گستره‌ی مورد بررسی در زون البرز - آذربایجان واقع شده و فعالیت مagmaی گستردۀ ترشیری در اوسن و الیگوسن در آن چشمگیر بوده است. همچنین توده‌ی مورد بررسی از نظر کانی‌شناختی و شیمیائی در گستره‌ی کوارتزدیوریت، گرانودیوریت، سینودیوریت و دیوریت تا گابرو قرار می‌گیرد.
- ۲- ترکیب پلازیوکلازها بیشتر در حد آندزین تا بیتونیت بوده و در مواردی نیز تا آلبیت تغییر می‌کند.
- ۳- ترکیب شیمیائی پیروکسن‌ها از دیوپسید تا انستابیت متغیر بود و جزء انواع کلسیک محسوب می‌شوند. ضمناً بر اساس داده‌های موجود، با افزایش مقدار $\text{Al}^{(\text{IV})}$ در ساختار این کانی، فعالیت کلسیم چرمک اضافه می‌شود که خود تابعی از فزونی فشار هنگام تبلور کانی است.
- ۴- آمفیبول‌ها دارای طیف ترکیبی گستردۀ از ادنیت، ترمولیت، هورنبلند چرمکی، اکتینولیت تا چرمکیت بوده و بر اساس این بررسی، در شرایط فشار بالا و پائین متبلور شده‌اند.
- ۵- دما - فشارسنگی بر اساس روش‌های مختلف اعداد مشابهی به دست داده است. فشار برآورد شده بر اساس مقدار آلومینیوم کل در ساختار آمفیبول، 7 ± 1 کیلوبار و بر اساس کلینوپیروکسن - پلازیوکلاز - کوارتز این فشار معادل ۹-۱۰ کیلوبار است. دماستجی از روی واکنش پیوسته بین پلازیوکلاز و آمفیبول، دمای 1000 ± 40 درجه‌ی سانتیگراد و دماستجی دو فلدسپاری، دمای $800-1000$ درجه‌ی سانتیگراد را به دست داده است. دما - فشارسنگی بر مبنای اکسیدهای آلومینیوم و تیتانیوم در آمفیبول نیز دمای برابر 900 درجه‌ی سانتیگراد در فشار حدود ۶-۷ کیلوبار برای تبلور آمفیبول نشان داده است.
- ۶- با توجه به ویژگی‌های بافتی و جایگیری این توده در نهشته‌ی آتشفسانی و آذرآواری اوسن، به نظر می‌رسد که دما و فشارهای به دست آمده، عمق تبلور کانی‌های نظیر پیروکسن و آمفیبول را بازتاب می‌دهد و ارتباطی به عمق جایگیری توده

- garnet-cordierite equilibria and the evolution of the deep crust", Contributions to Mineralogy and Petrology (1980) 74: 201-210.*
- [13] Holland T.J.B., Blundy J., "Non-ideal interactions in calcic amphiboles and their bearing on amphibole-plagioclase thermometry", Contributions to Mineralogy and Petrology (1994) 116: 433-447.
- [14] Kroll H., Evangelakis C., Voll G., "Two-feldspar geothermometry: a review and revision for slowly cooled rocks", Contributions to Mineralogy and Petrology (1993) 114: 510-518.
- [15] Ernst W.G., Liu J., "Experimental phase-equilibrium study of Al- and Ti-content of calcic amphibole in MORB-a semiquantitative thermobarometer", American Mineralogist (1998) 83: 925-969.
- [9] Hammarstrom J.M., Zen E.A., "Aluminum in hornblende: an empirical igneous geobarometer", American Mineralogists (1986) 71, 1297-1313.
- [10] Hollister L.S., Grissom G.C., Peters E.K., Stowell H.H., Sisson V.B., "Confirmation of the empirical correlation of aluminum in hornblende with pressure of solidification of calc-alkaline plutons", American Mineralogist (1987) 72: 231-239.
- [11] Johnson M.C., Rutherford M.J., "Experimental calibration of the aluminum - in hornblende geobarometer with application to Long Valley Caldera (California) volcanic rocks", Geology (1989) 17, 837-841.
- [12] Ellis D.J., "Osumilite-sapphirine-quartz granulites from Enderby Land, Antarctica: P-T conditions of metamorphism, implications for